૨૫૫૯

નવો ૨૫૫૯

હરિશ્ચંદ્ર તારામતિના ખેલનાં ગાયનો.

કેટલાએક વધારા તથા સુધારા સાથે



દોહેરો.

કુકર્મ તજ તુ માનવી નહી પામે કંહી પાર;
અંતે તોડી મિજલાઈ થઈશ તું ગુનેહગાર.
જ્ઞાન નહી ફોકટ મળે મુનિ જન લાચાર;
કવિપદ પામો પ્રેમથી મનથી હુંશીઆર.

મુંબઈ

ઇમ્પીરીઅલ પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

ઈ. સ. ૧૮૮૬. સંવત ૧૯૪૨.

કીમ્મત એક આનો.

ખાસ ખબર.

—:o:—

નીચલા એસા નામે નતિજએ આરમત, ઉર્ફે રન્જો રાહત યાને આસેકો માહવશ; અન્જામે સખાવત, ઉર્ફે બાદશાહે ઓદાદોસત; ગુલશને બેદાદ, ઉર્ફે શીરીં ફરહાદ; ખ્વારકા ખુદા યાર, યાને મશહુર અલીબાબા ઓર ચાલીસ ચોરોંકા સરદાર; ઈશ્ક નવ બહાર, ઉર્ફે ચન્દ્રબદન મોહીયાર; ગુલશને બહાર અફ્ઝા, ઉર્ફે નઈ દરીઆઈ ઈન્દર સભા; તેના બનાવનાર મુનશી ઝરીફ પાસેથી વેચાતા લઈ તે સંબંધીના તમામ હકો મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપની પોતાને સવાધીન રાખ્યા છે વાસ્તે કોઈ છાપસે તો તેને કાયદા પ્રમાણે પુછવામાં આવસે.

૨૫૫૯

હરિશ્ચંદ્ર તારામતિના ખેલનાં ગાયનો.

ઈશ્વર પ્રાર્થના.

પરજ—કાલીંગડા.

(પ્રભુ મેહેર કર હમ ઉપર.) એ રાહ.

વિશ્વના આધાર, નમીએ આ વાર;
બાળક છીએ તારા, નિહાળી અપાર—વિશ્વ.
ભર્યું જગત ધામ, ખાલી નહીં ઠામ;
ગુપ્ત તારૂં કામ, જોઈએ છે નિરધાર—વિશ્વ.
છોજી દીન દયાળ, જાણીતા અપાર;
નમન કરીએ તુંને, નમી વારમવાર— વિશ્વ.
આશરે રહી તારા, જાણીને કિરતાર;
હિમ્મત હમને આપો, પામીએ આ સાર—વિશ્વ.

ઈંદ્રની દરબારમાં કળાવંતણિઓએ ગાયેલાં ગાયન.

પહાડી ઝીંઝોટી—બંજારા.

(હુઈ સુબ્હ નીકલ ગયા તારા.) એ રાહ.

હમે બાળ મળી ગુણ ગાયે પ્રભુ પડીને તારે પાયે;
તું કરજે હમારી સાહયે, વધારીને બાળ મહીમાયેજી
પ્રભુ ગુણ હમે તારા ગાયે—પ્રભુ
ગજ ગૃહનો બંધ નિવારો, બોધ આપી અમને તારોજી
અતિશય તારો મહિમા રે.
દ્રૌપદિના ચિર તેં પૂર્યાં, નહીં રાખ્યા કોઈ . . જાએ;
દાસી જાણી ઝૂંજ ખાએ.

એજ રાહ.

તમે દેવના રક્ષક આધારા, દિલ છીનવી લેઓછો પ્યારા;
આપ દીલથી દયાળુ થઈને, સુખ દીયો વધુ રહી રહીનેજી
છો તમેજ રક્ષણ હારા—દીલ.
આ સભા તારી બહુ શોભે, દીલ મારૂ જોઈને લોભેજી
સદા આપજ સુખ દેનારા—દિલ.
સૂર્ય ચંદ્ર સભામાં બિરાજે, ઝળકે છે શિશપર તાજેજી
શું વખાણ કરીયે તારા—દિલ.
તું દયા રદયમાં લાવે, સૌ મૂખ નિરખવા આવેજી
છે રંગ નવા ઝલકારા—દિલ.
સણગાર તારો સૌ જોઈ, મન તુજમાં રહયુંછે મોહીજી
આપ ધ્યાને વસોછો હમારા—દિલ.

બરહુન્સ—ગજલ.

(ગર હમને દીલ સનમકુ દીયા.) એ રાહ.

આપ રાજા છો સર્વેના દેવના પતિ;
દેવના પતિ તમે છો સેવના પતિ—આપ.
આનંદ થઈ રદય વિષે, હર્ષ ભરી જતિ;
ઇંદ્રાણી તારી રાણી જે, સ્વરૂપે સુંદર અતિ—આપ.
પ્રકાશ તારો જગ વિષે, જોઈ હું ખુશી થતિ;
રિઝમાહીં આનંદ સાથ, ખુશછે જોઈ તુંજ ગતિ—આપ.
તુંજ રૂપ કાન્તી કામની, ખરી ચિત્તની વૃતિ;
અતિ હારય મન મારૂં થયું, ગઈ તુજમાં મતિ—આપ.

ઝીંઝોટી—ગજલ.

…ગઈ એક બ એકજો હવા પલટ.) એ રાહ.
…સો સુખનો દિસે સભા તુજ તણી ખિલી રહી;
…થઈ, શુભ મારી તું વિસરી ગઈ—શુભ.

હમપર મેહેર રાખો રાયેજી, કરજો હમારી સહાયજી;
વિનવીને લાગે પાયેજી, જગતમાંહી કિર્તી ફેલાઈ રહી—શુભ.
સૂર્ય ચંદ્રથી શોભા ઘણી, વિશ્વામિત્ર રાજ રૂષિતણી;
ક્રોધિ આંખ લાલ નજર ભણી, જુવો ધ્યાન તેણી તરફ દઈ—શુભ.

હરિશ્ચંદ્રની રાજય સભામાં અપ્સરાઓએ ગાએલું ગાયન.

પીલુ—કાહારવા.

(સાડેતીન પઈસે સેર મછલી ના બેચુંગી.) એ રાહ.

રાય • તારી સભાની ખૂબી ખીલી રહીછે;
ખૂબ ખીલી રહીછે, ખૂબી ખીલી રહીછે—રાય.
કિર્તી તારી સારી, દુનિયામાં બહુ ભારી;
શોભા શું છે તારી, જાણે વારીવારી—રાય.
ચંદ્ર પ્રકાશે રહીને ઉજાસે;
ભુલી જઈને નાસે દુશ્મન સેના સારી—રાય.

હરિશ્ચંદ્રના લશકરે વનમાં ગાએલું ગાયન.

ગીતી—અબ આંખે ખોલ તુ મજનુ—એ રાહ.

વનમાં નિર્મળ જળથી, શોભે સરોવરનુ અતિષય પાણી;
ફળના તરૂવર જોઈ, ચિત વૃતિ સૌની બહુ લોભાણી.
ઉજ્જડ વગડામાહી, ભગવાં પહેરી જોગી જતિ રહેતાં;
પવનથી ભૂખ નિવારે, અતિષય સંકટ અંગ વિષે સહેતાં.
દેવાંગના દેવોની, હશે આવજા ઘણી આ સ્થળ વિષે;
રમણિય ઘેર બનીને, ત્રાસથી ખાવાને આવતું દીસે.
ઓપી વૃક્ષ મયૂરથી, રહી રહીને વા વાયે ઉડી જાએ;
ગતિ પ્રભુની આહા ! કોયલ ડાળે બેસી ફળ ખાએ.

કમળ નેણથી નિહાળી, કાળા ધોળા ગુલાબ જે ખિલતાં;
કમોદ જાર રસ રંગથી, દીસેછે સૂંદરથી ભળી મળતાં.
જળ બિન્દુ કમળોથી, ડાંડ રહી નીચે મૂખપર ધરતાં;
જલથી મળતાં હળતાં, આનંદી દિસે અતિષય કરતાં.

હરિશ્ચંદ્રની છાવણીમાં અપ્સરાએ ગાયેલું ગાયન.

ગજલ.

અહો રાજા તુંપર વારી જાઊં વારી જાઊંરે;
પ્રિતી તારી પાળવા હું ગુણ તારા ગાઊંરે—અહો.
હું રાજી રદયથી થઈ, સુંદર સ્વરૂપ જોઈ;
પાસ તુજ આવતાં અહીં, તેથી સંતોષ પામું સહી—અહો.
મન મારૂ વ્યાકુળ થયું, દિલ તુજ પાસ રહયું;
તારા પ્રેમ પાસ ગયું, કયારે દિલને શાન્તી દઊં—અહો.
ધિરજ મન કેમ ધરે, ચોરવા ચંચલાઈ કરે;
ઉન્મત્તેથી હરે જાણે ઝડપીને લઊં—અહો.
વાલમાં ધીર ધરો, મન મારૂં ત્રપત કરો;
ચિત્તને જલ્દી હરો, મુજ રદયમાં સમાવું—અહો.

નદીને કીનારે હરિશ્ચંદ્રે રોહિત પાસે ગાએલું ગાયન.

સીતાજીના મહીનાની રાહ.

ચાલ પ્રાણ પ્રિયા મુજ સાથ, પ્રવાસની આશરે;
તીરસર જુના ઝાડની હેઠ, રહેવું આજ રાત્રરે.
મારી વહાલી પામીશ નહી ખેદ, નંઘર દુઃખ મન વિષે;
નહી અર્થ ઉદાસથી એક, ફાવી શકતો દિષે.
ગઈ વસ્તું ન લાગે હાથ, નસીબ ટાલ્યુ નહી ટળે;
કહેની કરીએ ઈચ્છા કેમ, તેમાં ફળ શું મળે.

જે લખ્યું તે નસીબે થાય, ભવિષ્યે કહયું ખરૂં;
જેમ લખસે વિધાતા લેખ, વિચાર હું શું કરૂં.
પેલા ભવના એ પાપનું ફળ, હવે આપણે ચાખસું;
રૂષિને કીધું આપણે દાન, એવું મન રાખસું.
પૂત્ર માહારા અરે તું રોહીત, મેં મનથી વિચારીયું;
મુજ પુંઠે થશે તું રાય, તે સર્વે વૃથા ગયું.
બાળપણમાં તું મારા બાળ, પડયો દુખ જાળમાં;
પણ સપડાઈ હાથમાં વિર, લખ્યું દુઃખ ભાલમાં.
પ્રિયા ચાલ તું સામેના વૃક્ષ, નિચે બેસસું હવે;
તિક્ષણ તાપથી તપતું આ રણ, જશું શાંન્ત થઈ જવે.

જંગલને રસ્તે રોહિતે ગાએલું ગાયન.

કાલીંગડા—ગજલ.

(ફીરાતા હયે હમે કાંકાં.) એ રાહ.

અરે મુજ પ્રાણથી પ્યારા, તપેછે અંગ બહું મારૂં;
રણ રેતીમાં પગેથી દાઝતાં, કંપેછે શરીર સારૂં—અરે.
પિતા જઈસું અગનમાં કેમ, નથી સહેવાતો અગ્ની તાપ;
જશે મુજ પ્રાણ હવે માતા, પીતાનું અંગ તપે પ્યારૂ—અરે.
બચાવો મુજને અવાર, બહુ ધડકેછે સારૂં અંગ;
અરે ઓ હાય ઓ પ્યારી માત, દુઃખ દિલમાં બહું ધારૂં-અરે

કાશી વિશ્વનાથમાં સાધુઓએ ગાયેલું ગાયન.

જોગીઆ—આસાવરી—હોરી.

(નાથ કયેસો ગજકો બંધ છોડાયો.) એ રાહ.

પ્રભુ છે તું દિન દયાળ મોરારી,
ભક્તિ ભાવે કરીશું તારી—પ્રભુ.

જપ તપ ધ્યાન હ્રદયથી ધરતા,
ભક્તિ અમે મન વિચારી;
ધ્યાને ધરતા મૂખેથી સ્મરતાં,
લેજો હમને તું ઉગારી—પ્રભુ.
વિશ્વ તું દેવા કરૂં તારી સેવા,
ભરોસો તુજપર છે ભારી;
મૂર્તિ સફળ સાથ સર્વેની કરજો,
કરસું સેવા મનથી ધારી—પ્રભુ.

કાશી વિશ્વનાથમાં હરિશ્ચંદ્રે ગાયેલાં ગાયન.

સાર્દુલ વિક્રીડા છંદ.

વિશ્વનાથ પતિ વિશ્વના શરણે સદા શીશ નમીને,
વરણવવારે વાર કરતાં જીભ્યા નહી થાકે અમીને;
જગત જંજાળ કામે ફસીને વિસરે તુજને જગતદાતા.
ન પામે સુખ શાન્તી વલી રઝળી થોકરો ખાતા;
પતા તું છે પૂત્ર હું છુ શરણે સદા હું દાસ તારો,
બક્ષજો માફ કરીને કૃપાથી થયો જે અપરાધ મારો;
સેવામાં અહરનીશ તુંજની રહીશ હું ધ્યાને કરીને,
ભગવાનદાસ વિનવી કહે તુજને સદા ધ્યાને ધરીને;

(કૃપા કરજોરે દેવ મુની મહારાજ.) એ રાહ.

રક્ષણ કરજોરે વિશ્વનાથ હમારૂં—ટેક.
અમે સ્મરણ કરીએ તારૂં,
દુઃખ હરજો પ્રભુ તું મારૂં,
કરજો મારૂં દેવ તું સારૂં રે—રક્ષણ.
શરણે થાકીને તારે આવ્યો,

કરજ કરીને ભવ ગુમાવ્યો,
તોપી હું છુટી નહી ફાવ્યો—રક્ષણ.
કારજ એટલું મારૂં કરજે,
મારી વિંનતી ધ્યાનમાં ધરજે,
મેં ઓયુંછે મારી ગરજેરે—રક્ષણ.

(દરદે ગમ જાને મન.) એ રાહ.

વિશ્વનાથ માહેરૂં, સારૂં સદા તું કર પ્રભુ;
પ્રાણથી હું ભલે, રખડતો ફરૂં એ પ્રભુ;
મોત દે હાયરે, તું મને એ પ્રભુ;
સહાય-થા દાસની, કહે શું કરૂં એ પ્રભુ;
ભુખથી પેટમાં, નહી અનરે એ પ્રભુ;
દાઝતાં દિનથી, બળતો ડરૂં એ પ્રભુ;
રખડતો માર્ગમાં, થાકથી એ પ્રભુ;
જગતમાં માનવી, ન વિસરૂં એ પ્રભુ.

અગ્નિસેન લઈ જાયછે તે વખતે તારામતી
તથા હરિશ્ચંદ્ર ગાયછે.

માંડ—ગજલ.

(પડુંછું વિખુટા પ્રિયા વિજોગથી તારા.) એ રાહ.

હરિ—પ્રાણ તુજને તજીને, છુટે પ્રાણ આ મારા;
તારા—ધીરજ ધરાતી નથી, આ દુઃખમાં પ્યારા—પ્રાણ.
હરિ—તજીને જાતા મુજ પ્રિયા, પ્રાણ મારો જાય;
ધીરજ ધર દુઃખ માહે તું હોછે અંગારા—પ્રાણ.
તારા—જીવતાં પ્રભુ જો રાખસે, મળસે કોઈ દીન;
મનથી જુદુ થયું આતન, જેમ આગના ભારા—પ્રાણ.
હરિ—લખ્યું આ ભાલે નહી ટળે, દુઃખ દેખી દાઝસું;
છુટે પડેથી દુઃખના દીન લાગસે ખારા—પ્રાણ.

સત્ય કિર્તીએ ગાયેલું ગાયન.

સીતાજી મહીનાની રાહ.

અરે મુજ રાય શિરતાજ દુઃખી દીલ નવ થૈએ,
ધરી દુઃખ કદીરે રાય હસી કોઈ દીન સહીએ;
જન સૌનો લઈને સાર શિખામણથી ચાલીએ,
નથી સૂઝતો એકે ઉપાય એવું કંઈ ભાળિએ;
પાપે એંચીને લાવ્યા આંહી સંસાર સદા દુઃખી.
જન્મ મરણ એ ચાલ્યા જાય તેમ કોણછે સુખી;
પ્રાણી આપણે અહીંથી તંઇ ભટકી દીન ગાળવાં,
તેમ કરીને વધારે છેક નથી દુઃખ ટાળવાં;
રાખો વિશ્વનાથની આશ સઉ સારૂં થઈ જસે,
વિંનવી કહું છું મારા રાય સારા વાના સઉ થસે.

તારામતિએ રોહિતને દીધેલી શીખામણ.

કાફી—મરખી.

(કુંવરી કુંવર મારા લાડકા.) એ રાહ.

પૂત્ર મારાને વંનવિસે મોકલતાં મન અકળાય,
ચૂરે ચૂરા ફાટી થાયછે જાણે જીવડોરે જાય—પૂત્ર.
બાળ મારા તું આવની મુજ પાસરે વિર,
શિક્ષા લેજે તું આ સાંભળી રાખી રદયથી ધીર—પૂત્ર.
માતા તારી હું અભાગણી કહું તે ધરજે તું ધ્યાન,
સાથ સર્વેની સંભાળથી રાખજે મનમા સાન—પૂત્ર.
વિંનવી કહું પ્રાણ તુજને સીધી વાટે તું પ્રાણ,
આડે વાટે તું ચડીસમાં થઈશ જીવથી હેરાન—પૂત્ર.
ઓરે અકાશી દેવતા કરજો બાળની સંભાળ,
મોકલું છું હું તો એકલો તારે શરણે આ બાળ—પૂત્ર.

વિશ્વનાથ તુજ આશરે મુજ રાંક રતન,
સંભાળ તેની રાખજો પડવે કયાં એ વીધન—પૂત્ર.
મુજ જીવથી વહાલો અધિકછે આવે તારે લાધિ,
દયા કરીને દયાળ તું દુઃખી હાય કીધો—પૂત્ર.

રોહિત પોતાની માતાને દીલાસો આપેછે.

એજ રાહ.

છાનીરે માતા તું માહેરી રડથી હૈયું ભરાય,
મા વીણ ભૂલો ભમુ ખરે જાણે જીવડોરે જાય—છાની.
દુઃખ લખ્યું જે નશીબમાં તેતો કોને કહેવાય,
દેખીને રડતા મા તુજને મનડું મારૂં દુખાય—છાની.
લક્ષ દેજે માતા મુજપરે તોડીસ નહી મારી આશ,
મા તુંને હું એજણ થઈ રહયાં એક બ્રાહ્મણના દાસ—છાની.
રડતો દેખી માતા તુજને દુઃખે હૈયું દબાય,
આગ મુકી ભડકો કરો તોએ કયાં ન સમાય—છાની.

રોહિતને સરપે ડંસ દેવાથી કીધેલો વિલાપ.

કાલીંગડા—ગજલ.

(રીસાતા હયે હમે કાંકાં.) એ રાહ.

અરેરે હાયે તરફડતાં મરણ મારૂં રહયું આવી,
પિતાને માત જે મારાં ઉછેર્યો બહુ દયા લાવી—અરેરે.
દુઃખો વેઠીને આ હાલે ફોકટ પડવું આ જંજાળે,
લખ્યું એવું હશે ભાલે આ દુષ્ટે દીધો ફસાવી—અરેરે.
હશે રડવી માતા મારી રડું છું અહીં હું પોકારી,
તે જોસે વાટ મન ધારી દયા રદયે નહી ભાવી—અરેરે.

રૂદય મારૂં ઉછાળાથી કરેછે જોર જવાળાથી,
વધારે દુઃખ નિરાળાથી જઈને વાત કયાં કહેવી—અરેરે.
કથી ભગવાનદાસ ડરી કહે સૌને વિંનતી કરી,
છે અંતે આમ જાવું મરી થશે નહી ફુર જસો ફાવી—અરેરે.

રોહિતના મડદા પાસે તારામતીએ કીધેલો વિલાપ.

લલિત છંદ.

અરર ઓ પ્રભુ હાય હાયરે દુઃખતો વધ્યું જાવું કયાંયરે,
અરરર હાયરે ફાટી છાતડી પૂત્ર તુજ તણી જોતી વાટડી;
રૂદય માહેરૂં બાલતો અતિ થશે માહેરી શી હવે ગતિ,
પતિ મુકી ગયાં પૂત્ર પાસરે પણ હવે અરે ટૂટી આશરે;
દુઃખ જવાળથી રહી બળે સદા દુઃખપર વધે દુઃખ આપદા,
અરર સુખતો ગયું માહેરૂં પૂત્ર તેમ અંતથી હવે મરૂં;
પૂત્ર દુઃખમાં મને તજી ગયો મુકી મુજને સુખીઓ થયો,
ટૂટી માહેરી સરવે આશરે મન કરી દીધું પળમાં ઉદાસરે;
થઈ ગયા પતિ જયારથી જૂદા ત્યારથી વધી મન આપદા,
અરર દુઃખ સમૂદ્રમાં ડૂબી મરૂં પૂત્ર માહેરા નિરાશ થઈ ફરૂં.

તારામતીએ કાશી રાજાના કુંવરને જોઈ કરેલો વિલાપ.

કાલીંગડા—લાવની.

(ધરસે ગઈ મોરી પ્યારી.) એ રાહ.

તારા—દુઃખ દિલથી ઘણું વધારે ઓ હાય કરીને મારે;
બહૂ કુમળાસથી બાળક પડયોછે નિરજીવો થઈને,
દુઃખે દિન કાઢવા ઓટાં મૂવો હાયે જીવ દઈને,
ગરીબે દુઃખ ખમવામાં પતિ પણથી પોતે રહીને,
નહીં પણ ભૂલતાં રખડી થયુ મન દુઃખને સહીને;
બળતાં દુઃખ દીએ ખારે—ઓ હાય.

નથી સૂઝતું મને કાંઈ વળી શું માહેરી થાસે,
રહીમથી પ્રાણ અટકીનેજ અંતે એજ ઉડી જાસે;
ધરીને ધિર તોએ નહીં કદાપિ વાળવી હાસે,
ગળામાં ઘા દિસે કેવાં મારીને આમ શું નાસે;
દુઃખ પડયુંછે આવું ભારે—ઓ હાય.
પતિ સ્મશાનમાં રહીને કરેછે કામ ન થાય જે,
ઉગરવાની રહી આશા નહી ભૂખે મરેછે તે;
પ્રભૂમાં આશ રાખીને ખમુછું દુઃખ સઘળાએ,
કથી ભગવાનદાસ કહે દુઃખીને દુઃખ વધારેછે;
પિડથી તે પિડાતો જ્યારે—ઓ હાય.

શ્મસાનમાં હરિશ્ચંદ્રે તથા તારામતિએ કીધેલો વિલાપ.

એજ રાહ.

હરિ—જે લખ્યું આ ભાલે થાવું નહી પ્રિયા તેથી ધભરાવું;
દુઃખીઆ દિલથી થાવું રૂષીના કોપથી ધ્રૂજવું,
ધર્મથી વહાલું શુંછે તે નથી હું જાણતો બીજું,
ફકત આ વિશ્વમાં જન્મી પરિણામેજ આ હાલે;
પડે રેવું જનોના દુઃખ વેઠીને વિના કાળે,
તારા—ખુશી થઈને હવે મરી જાવું—નહી.
હરિ—સંકટ સહયું આ જન્મમા નિર્દોષ વાંક વિના વળી,
દગો રોહિત તેં દીધો મૂવો મા બાપને ટાળી;
છેવટ હવે આ વિશ્વમાં મુજ હાલ તુજ સાથે થશે,
આજ તલવારેથી મારી નાશ પલમાં થઈ જસે;
તારા—થશે બંધ આંખથી દેખાવું—નહી.
હરિ—કદી બોલું નહી જૂઠું જગતમાંહીજ રેહેવાને.
થશે પલમાં મરણ ત્યારે જશે જીવ જવાબ દેવાને;

લપેટાઈને માયામાં સદા નિચ કર્મેથી ચાલે,
પૂરૂષ તે થઈ દુઃખી દુઃખી મરણ પામે ભુંડા હાલે;
તારા—આખરથી પડે પસ્તાવું—નહી.
હરિ—અજાણે પાપ જે મુજથી પ્રિયાથી જે થયા મારી,
ક્ષમા નિર્દોષને કરજે વિંનતી એ કરૂં તારી;
પ્રિયા મુજ હાથથી મરસે મરીસ હું હાથથી મારે,
અરેરે અંત આ દુઃખનો જશે આવી પલકવારે;
તારા—તજી દીધું પીવું ને ખાવું—નહી.
હરિ—કેમ આ તરવાર ઊંચકે દુઃખ નહી મારૂં વધે,
ઉડાવી ધડથી ગરદનને પછી એંચુ રદય મધ્યે;
ભરાયું પાપ જે વખતે ઉતાવળથી હવે મરવું,
કહે ભગવાનદાસ કથી હવે જીવીને શું કરવું;
તારા—તુજ સાન્ત લોહી અહીં સમાવું—નહી.

સર્વે મળી છેલું ગાયન ગાએછે.

પદ.

ઈશ્વર કરેછે મહેર સજ્જનો પૂર્ણ થયોછે ખેલ,
સતી તારામતિએ સત્ય રાખ્યું થઈ પતિની પેહેલ—સજ્જનો.
સત્યથી અંતે સુખી કરીને પ્રભુએ કીધી મેહેર—સજ્જનો.
જુઠપણામાં ભાન ભુલીને પડે દુઃખની રેલ—સજ્જનો.
સત્ય સદા સુખ આપે સૌને શીખામણછે કહેલ—સજ્જનો.
ભગવાનદાસ પ્રિતે પોતાનું માન નહી તોલેલ—સજ્જનો.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કંપનીએ પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

શાળોપયોગી પુસ્તકો.

	રૂ. આ. પૈ.
સ્ટેન્ડર્ડ મર્ટનના મિનીંગ (૧૫૦ પાનાના)...	૦—૧૨—૦
રૉયલ સ્કૂલ પ્રાઇમરના મિનિંગ...	૦— ૪—૦
રૉયલ રીડર નં૦ ૧ લાના મિનિંગ.........	૦— ૬—૦
રૉયલ રીડર નં૦ બીજાના મિનિંગ...	૦— ૮—૦
રૉયલ રીડર નંબર ત્રીજાના મિનિંગ.........	૦—૧૦—૦
રૉયલ રીડર નંબર ચોથાના મિનિંગ.........	૦— ૮—૦
હાવર્ડ કૃત પ્રાઇમરના મિનીંગ (મોટા)......	૦— ૪—૦
હાવર્ડ કૃત અંગ્રેજી બીજી ચોપડીના મિનિંગ.	૦— ૬—૦
ફારસી આમાદન નામાનો અં૦ ગુ૦ તરજુમો.	૦— ૨—૦
શાળોપયોગી કોષ્ટકો.........	૦— ૧—૦

નાટકના પુસ્તકો.

ચંદ્રસેન ને ચંદ્રપ્રભા નાટક......	૦— ૮—૦
છેલ સેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક......	૦— ૬—૦
તમાશાએ નતિજએ અસ્મત......	૦— ૬—૦
ચંદ્ર ચંદ્રીકા નાટક............	૦— ૬—૦
માલીની નાટક...........................	૦— ૬—૦
અન્જામે શબાબત (ઉર્દૂ બાદશાહે બાદાદોસ્ત)...	૦— ૫—૦
ચંદન મલયાગરી નાટક (ત્રીજી આવૃત્તિ)...	૦— ૪—૦
તમાશાએ ચાંદની.............	૦— ૪—૦
અલીબાબા અને ચાલીસ ચોર...	૦— ૩—૬
તોહફયે દીલકોશા (ઉર્દૂ નઈ ઇન્દર સભા)...	૦— ૩—૦
સોગાતે આસર અથવા મોહન દુઃખદર્શક......	૦— ૩—૦
નકલી સુલેમાનીનો ઉર્દૂ ખેલ.........	૦— ૩—૦
ગુલશને બાહાર અફ્ઝા (ઉર્દૂ નઈ ઇન્દર સભા)	૦— ૩—૦
મજમુએ ઇશ્ક (ઉર્દૂ બકાવલીઓ તાજુલમુલ્ક)	૦— ૩—૦
ઇશ્ક નવ બાહાર (ઉર્દૂ ચંદ્રવદન મોહીયાર)...	૦— ૨—૦
નંદલાલ અને સતિ સુલોચનાના ગાયનો...	૦— ૨—૦
ધ્રુવ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો...	૦— ૧—૬

રશીદાનો અને રમુજી ફારસ................... ૦—૧—૦
નવા હરિશ્ચંદ્ર તારામતિના નાટક ગવાતાં ગાયનો ૦—૧—૦
નવા નળદમયંતી નાટકમાં ગવાતાં ગાયનો... ૦—૦—૦
તોહફએ દીલપઝીર ગાયન (ના. ત. બનવાગ) ૦—૦—૦
નિગાહે દુઃખદર્દ (વાંઢાનો વરઘોડો)...... ૦—૪—૦
શામળ ઠગનો રમુજી ફારસ..... .... ૦—૧—૦
સાધારણ શંકરજી તથા ગુરૂજીની ગડબડનો ફારસ ૦—૧—૬

ઉરદુ હરફમાં છાપેલાં પુસ્તકો.

તોહફએ દીલ પઝીર (બનવાગ.) .. .. ૦—૧—૦
ગુલશને બાહાર અફઝા (હિંદુ નાચ ઇન્દર સભા) ૦—૨—૬
નરગીસ ગુલેગાની......... ... . ૦—૨—૬
અન્જમને શગાઆત (હિંદુ બાદશાહે ઓદાદોસ્ત) ૦—૫—૦

વારતાઓના પુસ્તકો.

ગુલા બોતેગી......... .... ૩—૦—૦
ગીરધર કૃત રામાયણ......................... ૨—૮—૦
જાલંધર આખ્યાન...... .... ૧—૮—૦
મોટા ઓખાહરણ.............................. ૧—૮—૦
મદાલસા આખ્યાન......... .... ૦—૮—૦
શ્રી વીસાપુર ગરબાવળી.......... . ... ૦—૮—૦
પ્રેમાનંદ કૃત રણયજ્ઞ... .... ૦—૫—૦
પ્રેમાનંદ કૃત ચંદ્રહાસ... .... ૦—૫—૦
વિદ્યા વિલાસની વારતા......... .... ૦—૪—૦
દલપત અને વનરાજની વાર્તા................ ૦—૨—૦
અર્જુનના મેળવવાના સાધન... .... ૦—૨—૦
પાર્વતિ લક્ષ્મીજીનો સંવાદ..... .... ૦—૧—૦

આ સીવાય દરેક જાતની વારતાઓની તથા નાટકોની તથા અંગ્રેજી ચોપડીઓ મળશે, જથ્થાબંધ લેનારને કમીશન ઘણુંજ સારૂં આપવામાં આવશે. નોટપેડ કાગળ [illegible] વામાં આવશે નહી.

જે. બી. મેહતા એન્ડ કંપની

મેનેજર—જમનાદાસ ભગવાનદાસ.

ઠેકાણું—મુંબાઈ ભુલેશ્વર આગળ.